

Spm. nr. S 2201

Til arbejdsministeren (21/3 2001) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Hvordan opfatter ministeren, at f.eks. Farum Kommunes medvirken til, at kontanthjælpsmodtagere udfører ordinært arbejde for private virksomheder som en del af deres aktivering, øver indflydelse på det ordinære, overenskomstdækkede arbejdsmarked?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 57:

Forespørgsel til indenrigsministeren [om regionale konsekvensvurderinger].

Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 22/3 2001).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 46:

Forespørgsel til undervisningsministeren:

»Hvilke initiativer påtænker regeringen at tage på folkeskoleområdet for at rette op på misforholdet mellem de store udgifter og de middelmådige resultater?«

Af Frank Dahlgaard (UP).

(Forespørgslen anmeldt 23/2 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 1/3 2001).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til i morgen, torsdag den 29. marts 2001.

Begrundelse

Frank Dahlgaard (UP):

Der kom en ny undersøgelse fra OECD, den verdensomspændende organisation for økonomisk samarbejde og udvikling, som så på uddannelsessystemerne og som, havde jeg nær sagt, endnu en gang fastslog, at den danske folkeskole er verdens dyreste målt i udgift pr. elev. Det er jo ikke i sig selv kritisabelt, men når man ser på skolens resultater, skulle de jo også gerne være oppe i nærheden af verdens bedste, ellers er der jo tale om ressourcospild og pengespild.

Der er så mange tegn på i dag, at resultaterne er middelmådige, og at der er et stort gab mellem ressourceindsats og resultater, der bør gøres noget ved. Dette blev i virkeligheden erkendt af regeringen for 3-4 år siden, og man har sat ind med noget, men der er stadig væk masser af tegn på, at der ikke er sket noget positivt.

Lærere tæller dagene, indtil de går på efterløn, og de går på efterløn alle sammen som 60-årige. Nu er det nye, der er sket, at også unge lærere, som kommer ud i skolen, efter nogle måneder eller et år eller halvandet forlader skolen, for de vil ikke bruge deres arbejdsliv i en folkeskole, hvor der ikke er mulighed for trivsel.

Vi oplever, at hver tiende lærer i løbet af bare 1 år udsættes for vold eller trusler om vold i forbindelse med arbejdet. Vi oplever, at en ud af tre lærere siger, at hvis de havde mulighed for at skifte job, eller hvis de havde mulighed for at vælge om som ung studerende, ville de vælge noget andet end lærergerningen.

Medmindre man er både døv og blind, må man erkende, at folkeskolen er i krise og er på vej ud i en ganske alvorlig krise, også med en mangel på lærere. Vi oplever også, at der sker en fortsat flugt fra folkeskolen over til de private skoler. Bare de sidste 10 år er privatskolernes elevtal vokset med 12-13 pct., mens der ikke er sket nogen vækst i folkeskolen.

Der er mange andre indikationer på, at den er gal i folkeskolen med hensyn til læsefærdigheder, regnefærdigheder, viden i fysik og kemi og viden i historie, geografi og kristendom. Senest var der i B.T. i februar måned gengivet nogle spørgsmål, som var ganske elementære, om geografi, samfundsfag og historie, hvor børnene ikke eller i meget beskedent omfang kunne svare rigtigt. Det er baggrunden for den forespørgsel, vi har i dag.